

[Elisabeth Bruun Olesen]

Hvis hovedmålet er, at man vil gøre noget for den lille mand-kone-forretning, skal man gå en helt anden vej. Så skal man nemlig stramme betingelserne for discountbutikkerne, som ødelægger den nuværende butiksstruktur, ja, man kan frygte, at der i løbet af nogle få år i udkantsområder i mange byer kun vil være discountbutikker.

Nu kan jeg forstå af fru Lone Dybkjærs tale, at det heller ikke er hovedmålet at redde de små butikker; det var jo en forbrugertale, fru Lone Dybkjær holdt.

For os må hensynet til de ansatte i butikkerne komme øverst, og i dag er der ikke specielt ordnede forhold på det område. Faktisk er en meget stor del af kvinderne uorganiserede, og de, der er organiserede, har meget dårlige arbejdsforhold med ret lave lønninger – som regel omkring mindstelønnen på 49 kr. i timen.

Hvis man skal redde de mindre butikker, burde man også se på de overtrædelser, som døgnkioskerne i øjeblikket har. Deres sortiment går langt ud over, hvad en døgnkiosk burde sælge.

Til hr. Tommy Dinesen vil jeg sige, at vi såmænd ikke behøver at spørge fagbevægelsen, hvad fagbevægelsen mener om dette her. Det har fagbevægelsen allerede tydeligt sagt; det har været skrevet i HK-Bladet f.eks. Man går imod; man siger lige netop, at hensynet til de ansatte i butikkerne må få én til at sige fra.

Dohrmann (FP):

Det er et meget fornuftigt forslag, det radikale venstre her har lagt på bordet. Det er en kendsgerning, at den nuværende lukkelov er forældet og utidssvarende. Den er, som den radikale ordfører sagde, kommet til verden på et tidspunkt, hvor dagligdagen var helt anderledes end nu, hvor det var almindeligt, at højst den ene af ægtefællerne og i de fleste tilfælde manden arbejdede ude og konen var hjemmegående og kunne ordne alle sine indkøb inden for den normale butikstid. Men vi ved alle sammen, at det ikke er sådan mere. Det er typisk i dag f.eks. her i Københavnsområdet, men det gælder stort set over hele landet, at man kører mange kilometer for at komme ind til storbyen på arbejde, og med den lukkelov, man har i dag, er man tvunget til enten at ordne sine indkøb i frokostpau-

sen eller også at styrte forvildet rundt, når klokken nærmer sig halv seks, eller hvornår der lukkes. Det er kendsgerningen. Derfor er den nuværende lukkelov ud over at være restriktiv og være et udtryk for barnementalitet direkte forbrugerfjendsk.

Men den er én ting mere: den er også fjendsk over for de små erhvervsdrivende, man ellers har talt så varmt om heroppefra. For hvad er det, der sker? Når folk ikke kan nå at handle, når de kommer hjem, hvor de bor, så handler de selvfølgelig inde i storbyen, i stormagasiner, i discountbutikker o.lign. Den omsætning går den lille, selvstændige købmand selvfølgelig glip af, fordi han er tvunget til at dreje nøglen rundt, når folk har tid til at købe ind. Så alle de pæne ord, man her har sagt fra både socialdemokratisk og ikke mindst konservativ side, passer overhovedet ikke.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg helst så lukkeloven helt ophævet. Hvad skal vi med en lukkelov overhovedet? Lad de handlende og deres kunder selv afgøre, hvornår det er bedst og også mest kundevenligt at holde åbent. Der er jo heller ingen, der på samme restriktive måde har besluttet, at taxaer f.eks. ikke må køre på visse tidspunkter. Vi har også et politi og et sygehusvæsen, der fungerer hele døgnet rundt. Hvorfor må folk, der køber ind, så ikke i overensstemmelse som sagt mellem de handlende og køberne selv finde frem til, hvornår man finder tidspunktet bedst?

Der er ingen tvivl om, at den lukkelov, som vi i øvrigt har set ændret også i mange af de lande, der ligger rundt omkring os, favoriserer de store butikker og store koncerter. Den favoriserer også DSB-kiosker f.eks., for de må jo gerne holde åbent; den lille købmand må ikke.

Derfor vil vi selvfølgelig støtte det radikale forslag, men som sagt så vi helst en total ophævelse af lukkeloven.

VS' ordfører kritiserede deltidsarbejdet. Det ville da kun være dejligt, hvis der var nogle flere, der kunne få deltidsarbejde. Hvis der er nogle, der kun kan stille deres arbejdskraft til rådighed nogle få timer om dagen, er det da godt, i stedet for at man totalt afskærer dem fra at komme ud at tjene nogle penge og måske også få dækket deres kontaktbehov.